

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **K. B.**

skazanego za czyn z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 czerwca 2020 r.,
w kwestii przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt IV K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 14 kwietnia 2020 r. (data nadania pisma w administracji Aresztu Śledczego w E. , Oddziału Zewnętrznego w B.) K. B. złożył pismo zatytułowane „Wniosek-Zażalenie-Skarga”, które z racji jego treści zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału III Izby Karnej Sądu Najwyższego zostało potraktowane jako kolejny wniosek skazanego o wznowienie postępowania sądowego, zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt IV K (...).

W obszernym uzasadnieniu wniosku skazany wskazał, że domaga się wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie z uwagi na zaistnienie przesłanki z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. tj. popełnienie przestępstwa przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. – B. M. , która wniosła przeciwko niemu akt oskarżenia w sprawie toczącej się następnie przed Sądem Rejonowym w K. o sygn. akt II K (...) oraz orzekającego w tej sprawie sędziego Sądu Rejonowego w K. P. Ś.. Skazany upatrywał popełnienie przestępstwa przez ww. osoby w „przyjęciu oraz powoływaniu się na dowód w sprawie- wycinka gazety pod tyt.: „Amfetamina [...]”, zabranego świadkowi R. P. w trakcie przeszukania na Komisariacie Policji w K. i podrzuconego przez Policjantów CBS w obecności Prokurator B. M.”. K. B. oświadczył, że następnie na podstawie tych samych dowodów został skazany w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt IV K (...), zmienionym w części wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...). W dalszej części uzasadnienia wnioskodawca zasygnalizował również zaistnienie na gruncie przedmiotowej sprawy bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. oraz art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 80 k.p.k. Oświadczył, że w postępowaniu, którego wznowienia się domaga, został powtórnie skazany za ten sam czyn, który uprzednio przypisano mu wyrokiem Sądu Rejonowego w K. o sygn. akt II K (...). Nadto, wskazał na uchybienia w zakresie aktywności obrońców w toku postępowania sądowego w sprawie Sądu Okręgowego o sygn. akt IV K (...) i Sądu Apelacyjnego o sygn. akt II AKa (...), co skutkowało - w jego ocenie - bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Reasumując, K. B. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie i uniewinnienie go od przypisanego wskazanymi wyżej orzeczeniami czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego K. B. o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, co skutkuje rozstrzygnięciem o odmowie jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w art. 545 § 2 k.p.k. (adwokat, radca prawny, radca Prokuraturii Generalnej RP) bez wzywania do usunięcia jego braków

formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Analiza akt niniejszej sprawy bezsprzecznie pozwala uznać wniosek skazanego K. B. za oczywiście bezzasadny.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że przedmiotowy wniosek jest kolejnym wnioskiem o wznowienie postępowania pochodzącym od skazanego, zmierzającym do wzruszenia rozstrzygnięcia o jego odpowiedzialności karnej zawartego w wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt IV K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...). Poprzednio postępowanie wznowieniowe toczyło się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt III KO 96/19. Postanowieniem z dnia 18 marca 2020 r. Sąd Najwyższy stwierdził brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wskazanymi wyżej orzeczeniami Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego. Szczegółowo odniósł się do sygnalizowanych K. B. bezwzględnych podstaw odwoławczych z art. 439 § 1 pkt 8 i 10 k.p.k., nie stwierdzając zaistnienia żadnej z nich na gruncie przedmiotowej sprawy. Treść uzasadnienia ww. postanowienia Sądu Najwyższego pozwala na uznanie, że okoliczności dotyczące niezapewnienia (zdaniem skazanego) należytej obrony oraz powtórnego skazania za ten sam czyn były już wnikliwie analizowane pod kątem uchybień uzasadniających wznowienie postępowania. To zaś, w zestawieniu z treścią art. 545 § 3 k.p.k., zwalnia Sąd Najwyższy od ponownej analizy tych kwestii i pozwala uznać go w tej części za oczywiście bezzasadny.

W niniejszej sprawie brak jest również podstaw do wywołania pogłębionych rozważań odnośnie sygnalizowanej przez skazanego podstawy wznowienia z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się konsekwentnie, że czyn o którym mowa w tym przepisie musi być „ustalony”, na co jednoznacznie wskazuje się w art. 541 § 1 k.p.k. Procesowym wyrazem owego ustalenia jest wydanie prawomocnego wyroku

skazującego albo orzeczenia stwierdzającego niemożność wydania wyroku skazującego z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 - 11 lub w art. 22 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2019 r., sygn. akt III KO 65/19, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2018 r., sygn. akt V KO 83/17). Tymczasem skazany K. B. nie wskazał, aby którekolwiek z tego rodzaju orzeczeń dotychczas zapadło, a jego jedynie subiektywne przekonanie o popełnieniu przestępstwa przez prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze i sędziego zasiadającego w składzie orzekającym w sprawie, z oczywistych względów nie może stanowić czynnika inicjującego postępowanie wznowieniowe.

Skazany nie przywołał również żadnych nowych faktów lub dowodów, które mogłyby wskazywać na wadliwość skazujących go wyroków Sądów obu instancji i wywołałyby potrzebę podjęcia rozważań w zakresie podstawy wznowienia z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Treść jego osobistego wniosku o wznowienie stanowi w istocie kolejną próbę zakwestionowania dokonanej w postępowaniu merytorycznym oceny dowodów oraz polemikę z ustaleniami Sądów obu instancji.

Konkludując, K. B. nie wskazał żadnych okoliczności, które w świetle regulacji art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k., uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego. Sąd Najwyższy nie dopatrywał się również zaistnienia na gruncie przedmiotowej sprawy innej podstawy obligującej Sąd Najwyższy do rozważenia możliwości wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k.

Jednocześnie należy podkreślić, że instytucja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia. Niezasadne jest więc wyznaczanie w niniejszej sprawie obrońcy z urzędu, skoro skazany nie podał w swoim wniosku jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

